

FIGARO CANVIA DE RÈGIM

REDESCOBRIR L'ÒPERA CLÀSSICA AMB 'IL BARBIERE DI SIVIGLIA'

Pregunteu-ho a Caterina la Gran, aquesta tsarina de totes les Rússiaes que es defineix ella mateixa com a republicana. O a Napoleó, aquell general revolucionari que ha acabat coronant-se com a emperador i que ha definit la música com el més bonic dels sorolls. Els dos us diran que Giovanni Paisiello és el seu músic preferit. Quan Paisiello estrena a Sant Petersburg el 1782 la seva adaptació operística de l'obra teatral de Beaumarchais *El*

barber de Sevilla, pocs músics hi poden competir en popularitat, prestigi i honors públics. Però, quatre anys més tard, Mozart presenta *Les bodes de Figaro*. I, el mateix any de la mort del vell mestre (1816), Rossini ofereix la seva pròpia versió del barber picardiós i sevillà. Poc temps després, ningú recorda ja el bo de Giovanni.

Un altre estil d'afaitat: Sembla que Paisiello no podia ni veure Rossini, tot i que és possible que

ni en els seus pitjors malsons arribés a imaginar com el segon barber estava destinat a deixar pelat a zero el primer. Però oblidem per una estona la inqüestionable genialitat rossiniana, perquè el Festival d'Òpera de Butxaca ens proposa amb el seu espectacle de cloenda posar les coses al seu lloc. I redescobrir els encerts d'una partitura que el crític musical Antoni Colomer defineix com a més pausada que la vertiginosa maquinària de rellotgeria suïssa creada per Rossini. Per cert: ¿us hem dit ja que l'estrena d'aquesta obra mestra va ser un desastre total, precisament gràcies al maquiavèlic boicot de Paisiello?

Sevilla, anys 50: Per les seves bones relacions amb el poder i les testes coronades, Paisiello és tot un exemple de músic representatiu d'allò que, després de la Revolució Francesa, va passar a definir-se com el Vell Règim. Però nosaltres també n'hem tingut un, de "règim", i no precisament en temps massa vells. I aquí teniu Figaro vivint en plena dècada dels 50. Tot i que, en el seu cas, ni les lleis del Movimiento podrien impedir que ajudi la bella Rosina a fugir dels braços del seu luxuriós i fastigós tutor Bartolo i vagi a parar als del comte Almaviva, un noble ben noble i de molt bon veure.

■ **IL BARBIERE DI SIVIGLIA** DE PAISIELLO. DIRECCIÓ MUSICAL: XAVIER PUIG. DIRECTOR D'ESCENA: JOAN-ANTON SÁNCHEZ-AZNAR. DURADA: 2 H. EN ITALIÀ. ÒPERA. DEL 29/11 A L'1/12. **L'AUDITORI (SALA DE CAMBRA)** LEPANT, 150. BARCELONA. ☎ 93 247 93 00. 🕒 A LES 21 H. € 16 EUROS. 📍 MONUMENTAL (L2) I GLÒRIES (L1).